

Ondskans effekter

Imam Ibn al-Qayyim

En serie om syndens onda effekter som hindrar tjänaren från lydnadshandlingar, förmörkar hjärtat och försvagar hjärtat och kroppen.

Ondskans effekter: Hinder från lydnadshandlingar

Bland dem är frigörandet från lydnadshandlingar. Ty begåendet av en synd avhåller en från en lydnadshandling som kunde ha utförts i dess ställe, vilket följaktligen ytterligare avvisar en från vägen till en konsekutiv lydnadshandling — avvärjer vägen till en tredje, sedan en fjärde synd och så vidare.

Sålunda avvisar syndernas fortgående en från många lydnadshandlingar, var och en av dessa handlingar är större än denna världen och allt den innehåller. Dess liknelse är som en man som livnär sig på en måltid som han vet leder till en utdragen sjukdom och därigenom hindrar honom från att delta i ett stort antal måltider som är långt mer näringsrika än hans första. Och Allah allena är den man söker hjälp hos.

Ondskans effekter: Hjärtats mörker

Bland dem är ett påtagligt mörker som syndaren finner i sitt hjärta. Han känner det som han uppfattar det dystra mörkret av en kolsvart natt. Olydnadens mörker som omgett hans hjärta blir som ett fysiskt mörker som hindrar hans syn.

Sannerligen är lydnadshandlingar ett ljus och olydnadshandlingar är mörker. I takt med att mörkret stärks, stärks också den förvirring som den olydige befinner sig i — tills han faller in i innovationer, villfarelse och destruktiva ting utan att ens uppfatta det. Han är som en blind man som har gett sig ut i nattens svärta och går ensam.

Mörkret blir så påtagligt att det uppträder i denna individs ögon, och stärks sedan ytterligare tills det överväldigar hans ansikte. Syndens svärta visas som en del av honom, sedd av varje betraktare.

Abdullah ibn Abbas (رضي الله عنه) sade:

”Sannerligen ger godhet ett lysande ansikte, ett ljus i hjärtat, en utvidgning av försörjningen, en styrka i kroppen och inget kärlek (för den personen) i skapelsens hjärtan. Sannerligen orsakar ondskan svärta i ansiktet, mörker i hjärtat, svaghet i kroppen, brist i försörjningen och hat i skapelsens hjärtan.”

Ondskans effekter: Hjärtats och kroppens svaghet

Bland dem är att olydnadshandlingar försvagar hjärtat och kroppen. Vad gäller dess försvagning av hjärtat, är det en uppenbar sak. Ty det fortsätter att försvaga det tills dess mycket liv upphör. Vad gäller dess försvagning av kroppen, kommer en troendes sanna styrka från hans hjärta. Om hans hjärta ökar i styrka, gör hans kropp det också. Vad gäller den kontinuerlige syndaren, även om hans kropp är stark, kommer han att finna den mycket opålitlig — svag i tider av behov. Hans styrka kommer att svika honom när han befinner sig i de mest desperata omständigheterna. Betrakta perserrikets och romarrikets styrka — hur svek deras makt dem ytterst när de behövde den som mest? Hur de underkuvades av sant imanns folk med hjälp av deras kropps- och sinnesstyrka.

Ondskans effekter: Förkortning av livslängden

Bland dem är att olydnadshandlingar förkortar ens livslängd och tömmer den på dess barakah (godhet). Det kan inte råda något tvivel om att, precis som fromhetens handlingar ökar ens livslängd, förkortar olydnadens handlingar den.

Folk har skiljt sig i denna fråga. Bland dem finns de som säger att förkortningen av en syndares livslängd direkt relaterar till avlägsnandet och frånvaron av barakah (godhet) från ens liv. Detta är sant, men det är bara en del av olydnadens effekter.

En annan grupp hävdar att ens livslängd faktiskt minskar precis som ens försörjning minskar. Precis som Allah har gjort placeringen av barakah (godhet) i en persons försörjning genom olika medel som gör den riklig och överflödande, finns det på samma sätt medel genom vilka barakah som placerats i ens liv ökas och görs riklig.

De säger: Det finns inget som hindrar ökandet av ens livslängd genom olika medel, precis som det är mottagligt för att minska med olika medel. Ty försörjning, livslängd, lycka, sorg, hälsa, sjukdom, rikedom och fattigdom sker bara genom den sanne Herrens, den Upphöjde i Majestäts, dekret. Han dekreterar dock vad Han vill och kopplar det till orsaker och medel som stipulerar det dekreterats förekomst, så att dess existens blir obligatorisk.

Medan en annan part tror att olydnadens sanna effekt vad gäller dess minskande livslängd aktualiseras i det faktum att sant liv är hjärtats liv. Sålunda hänvisar Allah, den Upphöjde, till den otrogna som död, utan liv.

Som den Allrahögste säger:

"De är, (i själva verket), döda, inte levande." [Al-Nahl, 16:21]

Sant liv uppstår därför bara om ens hjärta lever. Mannens sanna livslängd är bara den tid (hans hjärta) lever. Livets sanna bredd är bara de stunder han tillbringar med Allah (dvs. i lydnadshandlingar). Dessa är de sanna ögonblicken av liv. Sålunda ökar fromhet, rättfärdighet och lydnadshandlingar frekvensen av dessa ögonblick som representerar sant liv. Han besitter inget faktiskt liv annars.

Generellt sett har varje Allahs tjänare som väljer att trotsigt vända sig bort från Allah och ägna sig åt olydnadshandlingar förslösat dagarna av sitt sanna liv. Den sanna konsekvensen av detta slöseri kommer bara att vara uppenbar för honom den dag han säger:

"Han skall säga: 'Ack och ve! Önskar jag att jag hade sänt fram (goda gärningar) för mitt (aldrig sinande) liv (i det kommande livet).'" [Al-Fajr, 89:24]

Ondskans effekter: Synd avlar mer synd

Bland dem är att olydnadshandlingar sår mer (olydnadshandlingar), så att konsekutiva olydnadshandlingar föder varandra. Tills det djupt plågar Allahs tjänare att vara ifrån sin synd, eller att helt överge den. Som en del av de fromma förfäderna brukade säga:

"Sannerligen, från straffet för ett felsteg är ett successivt felsteg, precis som belöningen för rättfärdiga handlingar är en annan rättfärdig handling."

Om han utför en god handling uttrycks en annan (god handling) vid sidan av (hans första) och säger: "Utför även detta." Om han genomför det, uttrycks ännu en i liknande känsla och så vidare. Så hans vinster mångdubblas. På samma sätt är det med ondskan, så att hans lydnads- och olydnadshandlingar blir fast etablerade attityder, konsistenta attribut och en orubblig disposition.

I den mån att om en god gärningsman upphörde med sina rättfärdiga handlingar, skulle det kännas som om hans mycket själ drar ihop sig inom honom — till den punkt att jorden stänger in sig på honom trots sin vidd — och han känner inom sig som en val som har övergett vattnet tills han kan återvända till (sin rättmätiga tillvaro). Han känner sedan belåtenhet, komfort och klarhet i sina ögon.

På samma sätt, om en brottsling helt lämnade sina missgärningar och istället vände sig mot fromhet, skulle han finna sin själ dra ihop sig inom honom, hans mycket hjärta ogästvänligt och trångt i förhållande till det — maktlös i dess utförande — tills han slutligen återvänder (till sina tidigare synder).

Ty det har kommit till den punkt där många kontinuerliga syndare ägnar sig åt olydnadshandlingar utan att härleda någon njutning från det, inte heller besitter de det som uppmuntrar dem mot det — utom bara den smärta de känner genom att enkelt överge det.

Ondskans effekter: Försvagning av hjärtats önskan om godhet

Olydnadshandlingar har fula, klandervärda och skadliga bieffekter som sträcker sig till ens hjärta, kropp, världsliga liv och det kommande livet; (detaljerna) som ingen är fullt medveten om utom Allah. Bland de mest skrämmande av dem för Allahs tjänare är att (olydnadshandlingar) försvagar hjärtats önskan (om godhet). Istället stärks (hjärtats) önskan om olydnad.

Vidare försvagas önskan om omvändelse, lite i taget, tills den helt har övergett hjärtat. Sålunda har hälften av (hjärtat) dött men man vänder sig ändå inte till Allah i omvändelse. Snarare söker han ständigt förlåtelse och omvändelse med en lögnares tunga — medan hans hjärta förblir nära sammanflätat med olydnad. Han fortsätter sitt engagemang i det, fast beslutet i dess utförande när tillfälle ges. Detta är bland de största av alla sjukdomar och den närmaste av dem till sann förstörelse.

Ondskans effekter: Syndighet och skamlöshet

Bland dem är att äcklet (för olydnadshandlingar) helt avlägsnas från hjärtat till den grad att sådana handlingar blir rutinmässiga. Till den punkt att man inte ens skäms över att folk ska se honom ägna sig åt olydnad, eller att de ska diskutera hans inblandning i sådana saker.

Detta (syndighet) representerar bland ständiga syndare själva toppen av skamlöshet och den mest fullständiga formen av njutning (för dem). Bland dem finns till och med de som skryter för andra om sina olydnadshandlingar. De informerar dem som är okunniga om deras engagemang i det och säger:

”O den och den, jag gjorde det och det (olydnadshandling)!”

Denna kategori av mänskligheten är oförlåtlig, deras väg mot omvändelse är blockerad, dess dörrar låsta inför dem i de flesta fall. Som Profeten (صلى

(الله عليه وسلم) sade:

"Hela min ummah kan förlåtas, utom mujahhiroon (de som ägnar sig åt offentliga omoraliska handlingar). Denna offentliggörande inkluderar Allahs tjänare vars privatliv upprätthålls av Honom (medan han ägnar sig åt olydnad), tills han vaknar på morgonen och väljer att skämma ut sig själv och säger: 'O den och den, idag gjorde jag det och det (olydnadshandling).' Sålunda förstör han sig själv medan han tillbringade natten i ett tillstånd av integritet beviljad av hans Herre."

Ondskans effekter: Förslöande av sinnet

Några av de fromma förfäderna brukade säga: Det finns ingen som olyder Allah utom att hans intellekt har övergett honom.

Denna sak är uppenbar, ty om hans intellekt verkligen var närvarande skulle det hindra honom från att ägna sig åt sådana olydnadshandlingar. Han existerar inom sin Herres grepp, under Hans underkuvande. Ty Han är fullt bekant med honom medan han befinner sig i sin bostad eller sovplats.

Hans änglar agerar som vittnen och vakar över honom. De som förmanar med Koranen förbjuder honom. Imanns förmanare förbjuder honom. Förmanen om hans förestående död förbjuder honom. Eldens förmanare förbjuder honom. Ty godheten i detta liv och det kommande som han har valt att passera förbi är långt större än den lycka och njutning som härrör från de olydnadshandlingar han har valt att ägna sig åt. Hur kan då en person med ett oförfalskat intellekt presentera sig för sådan föraktlighet och förakt?

Ondskans effekter: Bagatellisering av synden

Al-Bukhari berättar i sin Sahih att Ibn Masood (رضي الله عنه) sade:

"Sannerligen, den troende ser sin synd framför sig som ett berg som han fruktar håller på att störta ned på honom. Medan den ständige syndaren ser sina synder som en fluga som landat på hans näsa och som han bortjagar med sin hand. Så flyger den

iväg.” [1]

Ondskans effekter: Syndarens föraktliga natur

Al-Hasan al-Basri sade:

”De betraktade Honom som föraktlig och valde därför att olyd a Honom. Ty om de verkligen hade erkänt Hans storhet, skulle Han ha skyddat dem från sådana handlingar.”

Om en Allahs tjänare väljer att vara i ett föraktligt tillstånd inför Honom, kan ingen hedra honom. Som den Allrahögste sade:

”Och den som Allah vanhedrar, för honom finns ingen som hedrar.” (Hajj, 22:18)

Även om mänsklighetens uppenbara behandling av honom är med vördnad och respekt, beror det bara på deras behov av honom eller av rädsla för hans ondska. Samtidigt hatar och föraktar de honom av hela sitt hjärta.

Bland effekterna av synder och olydnad är att den producerar i världen korruption av varierande slag. Denna korruption sprider sig till vattnet, luften, grödorna, frukterna och till och med hemmen.

Den Allrahögste sade:

”Ont (synder och olydnad mot Allah etc.) har uppträtt på land och hav på grund av det som människornas händer har förtjänat (genom förtryck och onda gärningar etc.), så att Allah måtte låta dem smaka en del av det de har gjort, för att de måtte återvända (genom att ångra sig till Allah och be om Hans förlåtelse).” (Al-Rum, 30:41)

Mujahid kommenterade:

”Om en förtryckare ges befäl över landet, sprider han däri

förtryck och korruption. Till den grad att Allah håller tillbaka ett fruktsamt regn på grund av hans handlingar, vilket leder till fullständig förstörelse av grödor och boskap. Ty Allah älskar inte oordning.”

Ikrimah sade: *”Det ’hav’ som nämns här är inte det hav ni är vana vid. Snarare avser det varje ort byggd på ett flödande vatten.”* Qatadah sade:

”Vad gäller ’land’ avser det platsen för bebyggda städer. Vad gäller ’hav’ avser det mindre städer och landsbygd.”

Jag [Ibn al-Qayyim] sade: Allah har på liknande sätt använt ordet ’hav’ för att beskriva varje sötvattenkropp. Den Allahhögste sade:

”Och det är Han som blandat samman de två haven (slags vatten), det ena smaklöst och sött och det andra salt och bittert.” (Furqan, 25:53)

Det finns inga sötvattenkroppar i världen som är helt stillastående. Snarare avser det bara flytande floder. Saltiga hav består av stillastående vatten. Sålunda namnges de städer som är byggda på flytande vatten efter det vatten som omger dem (som i versen).

Den mest uppenbara tolkningen av versen — och Allah vet bäst — är att ’korruption’ här avser både synderna själva och det dessa missgärningar stipulerar. Detta bevisas av Hans ord: *”att Allah måtte låta dem smaka en del av det de har gjort.”* Ty sådant är vårt tillstånd, medan Han bara har låtit oss smaka en liten andel av de handlingar vi har valt att ägna oss åt. Om Han hade låtit oss smaka straffet för alla våra onda handlingar, skulle det inte lämna ett rörligt, levande väsen på jordens yta.

Ondskans effekter: Avlägsnande av välsignelser och spridande av korruption

Bland effekterna av olydnadshandlingar på jorden är också förekomsten av solförmörkelser, jordbävningar och avlägsnande av välsignelser. När Allahs Sändebud (صلى الله عليه وسلم) passerade förbi Thamuds kojor, förbjöd han sina följeslagare att träda in däri, eller dricka deras vatten, eller ta

från deras brunnar. Till den grad att han beordrade att allt deg som gjorts av deras vatten skulle användas som foder för deras kameler. Allt på grund av de onda effekterna av deras olydnad som påverkade det vattnet.

De onda effekterna av olydnad manifesteras också i bristfälliga skördar och drabbar med smitta och sjukdom. Som Imam Ahmad berättat i sin Musnad [3] som del av en längre hadith: *”Vete hittades i Banu Umayyas lager, ett enda korn av det av storleken som en daddelkärna.”* Detta hittades i en påse, på vilken det stod skrivet:

”Detta brukade växa i en tid av rättvisa.”

Vad gäller syndernas effekter på ens utseende och fysiska form, berättar al-Tirmidhi i sin Jamii att Profeten (صلى الله عليه وسلم) sade: *”Allah skapade Adam med en höjd av sextio armbågar i himlen. Skapelsen minskar kontinuerligt i storlek ända till nu.”* [4]

När Allah slutligen renar jorden från förtryckarna, brottslingarna och de förrädiska, och en tjänare bland Hans tjänare från Hans Profets (صلى الله عليه وسلم) familj träder fram för att fylla denna värld med rättvisa och rättfärdighet — precis som den tidigare var genomsyrad av förtryck — och när Messias för krig mot judar och kristna, och den religion med vilken Allah sänt sina sändebud slutligen fastställs helt och hållet — ska jorden frigöra sina välsignelser och återgå till sitt tidigare (rikliga) tillstånd. Till den grad att en hel grupp människor ska festa på ett enda granatäpple och ta skugga i dess skal. Ett druvskal ska vara lika med den mängd som bärs av en kamel. En enda nyligen mogen kamel ska räcka till en hel folksamling. Allt detta därför att jorden äntligen skulle ha renats från olydnad och låtit effekterna av Allahs välsignelser — den Allrahögste — manifesteras, som tidigare hade kvävts av syndens och otrons närvaro.

Ondskans effekter: Förlusten av skyddande svartsjuka

Bland straffen för begåendet av synder är utsläckandet av den skyddande svartsjukans eld från hjärtat (själen), vilket representerar dess liv, upprätta hållning och godhet. Allt detta liknar den faktiska värme som ger liv åt hela kroppen. Skyddande svartsjuka är hjärtats värme och eld som verkar för att rena det från dess giftiga och föraktliga egenskaper, precis som bälgen renar föroreningar från guld, silver och järn. Ty de ärbaraste bland

folket och de störst i ambitioner är de vars skyddande svartsjuka är mest intensiv.

Av detta skäl var Profeten (صلى الله عليه وسلم) den mest intensiva av folket i sin skyddande svartsjuka över sin ummah, och Allah är mer intensiv i den än honom. Som det autentiskt bekräftats att han (صلى الله عليه وسلم) sade: *”Förvånas ni av Sads skyddande svartsjuka? Mina känslor av skyddande svartsjuka är större än hans, och Allahs skyddande svartsjuka är större än min.”* [5]

Även autentiskt berättat i khutban han (صلى الله عليه وسلم) höll under solförmörkelsen:

”O Muhammeds Ummah! Det finns ingen som är mer intensiv i sin skyddande svartsjuka än Allah angående en av Hans manliga tjänares otukt, eller en av Hans tjänsteflickors otukt.” [6]

Denna hadith kombinerar skyddande svartsjuka — vars ursprung härstammar från förakt och hat mot obscent ont — och kärlek till ursäcker som stipulerar fullkomlig rättvisa, fullständig nåd, medkänsla och godhet. Den visar att Allah — den Ärade — trots intensiteten av Sin skyddande svartsjuka, älskar att Hans tjänare söker Hans förlåtelse så att Han kan förlåta dem som söker den.

Ondskans effekter: Imiterande av förstörda generationer från det förflutna

Bland ondskans effekter är att varje olydnadshandling som begås är bland de ärvda kvarlevorna från de tidigare generationerna av folk som förstördes av Allah — den Upphöjde i Makt.

Sodomi ärvdes exempelvis från Luts (عليه السلام) folk.

Att ta en annans rätt genom att öka sin andel och lämna säljaren med en bristfällig vara ärvdes från Shuaybs (عليه السلام) folk.

Underkuvande och spridande av korrupcion i landet ärvdes från Faraos och hans folk. Att bete sig med arrogans, stolthet och tyranni ärvdes från Huds (عليه السلام) folk.

Sålunda har den som väljer att ägna sig åt olydnad i verkligheten iklätt sig samma kläder som dessa tidigare generationer.

Abdullah ibn Ahmad berättade i "Asceticismens Bok" skriven av sin far (Imam Ahmad) som berättade att Malik ibn Dinar sade: Allah hade uppenbarat för en profet bland Israels barns profeter att säga till sitt folk:

"Träd inte in vid samma ingångar som mina fiender använder. Bär inte mina fienders kläder. Res inte i samma båtar eller farkoster som mina fiender. Ät inte samma mat som mina fiender. Så att ni inte blir bland mina fiender, precis som de var."

Ondskans effekter: Förlusten av blygsamhet

Bland ondskans effekter och dess straff är det fullständiga övergivandet av blygsamhet som är själva essensen av ett levande hjärta. Ty blygsamhet är den grundläggande aspekten av all godhet — dess förlust stipulerar förlusten av all godhet. Som autentiskt bekräftats sade Profeten (صلى الله عليه وسلم):

"All blygsamhet representerar godhet." [19]

Han (صلى الله عليه وسلم) sade också:

"Sannerligen, bland de uttalanden som har nått folket, om vilka alla föregående profeter har enats, är: Om du saknar blygsamhet, gör då vad du önskar." [20]

Angående denna hadith finns det två tolkningar:

Detta uttalande görs som ett hot, ett löfte om förestående straff, med innebörden: Den som saknar blygsamhet ska ägna sig åt vilken ond, föraktlig handling han finner önskvärd. Ty man hindras från sådana handlingar bara av blygsamhet, så att i dess frånvaro finns inget som hindrar hans engagemang i sådana lättsinniga, vidriga, avskyvärda handlingar. Detta är tolkningen från Abu Ubayd.

Man bör bara ägna sig åt handlingar som inte kräver blygsamhet inför Allah, ty bara handlingar som kräver blygsamhet inför Allah förtjänar att överges. Detta är tolkningens av hadithen från Imam Ahmad, som berättats av Ibn Hani.

Den väsentliga poängen som görs här är att ständig synd försvagar känslan av blygsamhet hos tjänaren, till den grad att han till och med kan bli helt befriad från den. Han kanske till och med befinner sig oberörd av folks kännedom om hans vidriga tillstånd, eller deras medvetenhet om det.

Ordet hayaa eller blygsamhet på arabiska kommer från ordet hayat eller liv. Regnet på arabiska kallas också med ordet hayyan eftersom det är med hjälp av det som jorden, dess vegetation och djur kan leva. I samma linje är hayaa eller blygsamhet ett medel mot sant liv i dunyan och det kommande livet. Ty den som saknar blygsamhet existerar i denna dunya som ett dött skal och bland de vanäraade, eländiga och sörjande i det kommande livet.

Ondskans effekter: Avlägsnandet av Allahs förhålligande avlägsnar skapelsens respekt

Bland straffen för synder är att det försvagar hjärtats förhålligande av sin Herre — den Upphöjde i Majestät. Det försvagar också utan tvekan den värdiga hållning ens hjärta besitter — oavsett om man väljer att acceptera detta resultat eller inte. Ty om Allahs tjänare verkligen hade besuttit en respektfull, värdig hållning inför Honom och förhålligat Honom från hjärtats botten, skulle han aldrig ha vågat sig på att ägna sig åt Hans olydnad.

Det kan också vara att man bedrar sig själv och säger:

”Jag ägnar mig bara åt olydnadshandlingar för att jag besitter ett exemplariskt hopp om förlåtelse från Honom — begärande Hans benådning för mina synder. Det beror inte på att förhålligandet av Honom i mitt hjärta har försvagats.”

Denna syn är bland de sätt han lurar sig själv. Ty sant förhålligande av Allah, sann erkänning av Hans majestät och den faktiska storslagnaden av Hans förbud borde producera ett verkligt hinder inför honom som hindrar hans engagemang i synd.

Ondskans effekter: Allahs övergivande av Sin tjänare

Bland syndens straff är Allahs val att glömma Sin olydige tjänare — att överge och avlägsna all befästning eller skydd som tidigare funnits mellan honom och hans Shaytan [25] och hans ondskebringande själ. Däri ligger sann förstörelse, från vilken det inte finns hopp om frälsning. Den Allrahögste sade:

”O ni som tror! Frukta Allah och låt varje person betrakta vad han har sänt fram till morgondagen, och frukta Allah. Sannerligen är Allah fullt medveten om vad ni gör. Och var inte som de som glömde Allah och Han lät dem glömma sig själva, (låta dem glömma att göra rättfärdiga gärningar). Dessa är Fasiqoon (upproriska, olydiga mot Allah).” (Hashr, 59:18-19)

Sålunda befäller Allah Sina tjänare att ha taqwa [26] och Han förbjöd de troende från att söka likhet med dem som valt att glömma Honom. I dessa ayat informerar Allah också Sina tjänare om att straffet för att vägra ha taqwa på detta sätt är att Allah låter honom glömma sin egen själ — det vill säga det som skulle stipulera självets godhet och förämnelse medan det erbjuder frälsning från straff, nödvändigt för ett evigt liv i fullkomlig njutning, salighet och evig lycka. Allah har låtit honom glömma allt detta som ett resultat av att han valt att glömma Allahs storhet, sin fruktan för Honom och verkställandet av Hans befallningar.

Den största formen av straff är att en Allahs tjänare görs att glömma sin egen själ — oförmögen att odla eller sköta den och beröva den sin lott och sin andel av Allahs dyrkan. Sälja den istället med förlust för en futtig, snål summa. Därigenom har tjänaren övergett Den han aldrig kommer att kunna klara sig utan och inte heller hitta en ersättning för — byta det mot det han lätt kan undvara och fullt kapabel att hitta en ersättning för.

Ty man kan lätt hitta en ersättning för allt utom Allah, eftersom Han är oersättlig. Hela tiden är Han fri från alla behov medan allt är i ett akut behov av Honom. Han kan hindra alla ting men inget kan hindra Hans vilja. Han skyddar alla medan inget kan skydda från Honom. Hur kan då — ens för ett ögonblick — en tjänare någonsin överge lydnad mot Den vars angelägenhet är som beskriven?

Hur kan en tjänare glömma Hans hågkomst, överge Hans befallningar, till den grad att han slutligen glömmet sin egen själ? Förlorar och förtrycker sig själv på det mest storartade sätt. Ty tjänaren har inte förtryckt sin Herre utan snarare bara förtryckt sin egen själ, inte heller har hans Herre förtryckt honom utan snarare har han valt att förtrycka sig själv!

Slutnoter:

- [1] Autentisk: berättad av al-Bukhari: 6308.
- [2] Referens till versen i Fatir 35:45.
- [3] Musnad Imam Ahmad: 7949.
- [4] Autentisk: berättad av al-Bukhari: 3326 och Muslim: 2841.
- [5] Autentisk: berättad av al-Bukhari: 6846 och Muslim: 1499.
- [6] Autentisk: berättad av al-Bukhari: 1044 och Muslim: 901.
- [7] Se al-Araf, 7:33.
- [8] Autentisk: berättad av al-Bukhari: 4634 och Muslim: 2760.
- [9] Se artikeln: *"Är det tillåtet att använda det gudomliga förutbestämmandet som motivering för sina missgärningar?"* av Imam Ibn al-Qayyim.
- [10] Översättarens notering: Angående hans (صلى الله عليه وسلم) ord: *"i frånvaro av misstankar"* — Abd al-Rauf al-Manawi sade: *"Det vill säga svartsjuka åtföljd av bara negativa tankar och antagande om det värsta. Detta är svartsjuka som hatas av Allah eftersom den förstör ett kärleksfullt förhållande och orsakar fientlighet och hat mellan en person och hans älskade."* Se Fayd al-Qadir 4:407.
- [11] Hasan med korroboration: berättad av Ahmad: 17398, al-Tabarani: 939-940 och Ibn Khuzaymah: 2478.
- [12] Referens till den autentiska hadithen berättad av Muslim: 486.
- [13] Referens till den autentiska hadithen berättad av Muslim: 2664.
- [14] Referens till den autentiska hadithen berättad av Abu Dawud: 4012 och al-Nasai: 404.
- [15] Referens till den autentiska hadithen berättad av Muslim: 91
- [16] Översättarens notering: Ibn Hajar sade: *"Eftersom Han har beordrat att många dyrkansakten utförs med udda antal. Till exempel fem dagliga böner, Witr-bönen på natten, antalet gånger man renar sig vid utförande av wudu, antalet lindningar runt de döda och i många av Hans skapelser som antalet himlar och jordar (dvs. sju; se al-Talaq, 65:12)."* Se Fath al-Bari 11:227.
- [17] Referens till den autentiska hadithen berättad av al-Bukhari: 6410 och Muslim: 2677.
- [18] Referens till den autentiska hadithen berättad av Imam Ahmad: 6180.
- [19] Autentisk: berättad av Muslim: 37.

[20] Autentisk: berättad av al-Bukhari: 3483.

[21] Översättarens notering: Detta innebär inte att den beskrivne bör förtvivla om Allahs nåd, bara att det är ovanligare att en person som nått en sådan grad av överträdelse återvänder till Allah. Allah vägleder vem Han vill och accepterar omvändelse av de tjänare som vänder sig till Honom.

Shaikh Ibn Uthaymin sade i tafsiret av Allahs ord i al-Zumar, 39:53: *"I det finns det ej tillåtligheten av att förtvivla om Allahs nåd, eftersom Allah säger: 'Förtvivla inte om Allahs Nåd' och det fundamentala tillståndet för allt som är förbjudet är otillåtlighet... Synder — hur stora de än är — ska förlåtas av Allah som Han säger: 'Sannerligen förlåter Allah alla synder'. Fastän detta gäller dem som vänder sig till Honom i sann omvändelse."*

[22] Se Al-Nisa 4:88.

[23] Se Al-Mutaffifin 83:14.

[24] Se Al-Sajdah 32:14.

[25] Översättarens notering: *"Hans" Shaytan som i hadithen: "Det finns ingen bland er utom att han åtföljs kontinuerligt av en följeslagare från Jinnen och från änglarna."* Autentisk: berättad av Muslim: 2814.

[26] Översättarens notering: Dvs. skydda sig från Hans straff genom att verkställa Hans befallningar och avstå från Hans förbud.

Källa: Al-Da wa-al-Dawaa: 134-143, 147-148, 158-167, 169-174